

Hogyan lehetne hinni?

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIV. évfolyam, 13. szám, 2020. március 27.

A kormánypárti többség tíz éve veszi semmibe a parlamenti ellenzéket. Pökhendi és lekezelő. Most, a hét elején, amikor szüksége lett volna rá a négyötödös szavazati arányhoz, szeméretlenül, hogy nem együttműködő olyan döntés meghozatalában, amelyik beláthatatlan ideig hatalmazná föl a kormányt különleges rendelkezések meghozatalára és azok hatályban tartására. Erről folyt hétfőn a parlamenti vita. A kormány törvényjavaslatot nyújtott be, amelyben a március 11-én kihirdetett veszélyhelyzet meghosszabbítását, az eddig hozott intézkedések megerősítését és a további intézkedésekre adott felhatalmazás megadását kéri. A vita lényegében arról szólt, hogy a felhatalmazás határozott ideig szóljon, vagy nem konkrét időpontig, hanem a járvány végéig, amit a kormány vagy az Országgyűlés állapítana meg. A kormánypárt egyik érve az volt, hogy ilyen helyzetben folyamatosan kénytelen hozni olyan szabályokat, amelyek a járvány egészségügyi és gazdasági hatásainak csökkentését szolgálják. Ma még az sem látszik pontosan, milyen körben válik szükségessé a szabályozás, az meg különösen nem, meddig tart a veszélyhelyzet. Vagyis arra kértek felhatalmazást, hogy a kormány bármiről és bármeddig dönthessen. Kétségtelen, tartalmilag korlátozó, hogy mindez a koronavírusra tekintettel történhet, de az elmúlt tíz év azt mutatja, ez a kormány a saját maga által meghozott garanciális szabályokra és döntésekre egyáltalán nincs tekintettel. Ha úgy gondolja, nem korlátozza szinte semmi. E körben először nyilván a migránsválság 2015-ös kihirdetésére gondolhatunk: pillanatnyilag sem migráns, sem ilyen jellegű válsághelyzet nincs, a ma is tartó hatálynak ezért ép ésszel felfogható indoka sincs, mégis hatályos. De ez csak a legutóbbi átmenetinek szánt intézkedés, aminek föloldásáról öt éve szó sem esik, könnyen összerakható egy korántsem teljes taxáció, kiknek mit mondott a miniszterelnök, aztán hogyan nem tartotta be!